

Mål T-84/03

Maurizio Turco
mot
Europeiska unionens råd

**”Insyn — Allmänhetens tillgång till rådets handlingar — Tillgång delvis vägrad —
Förordning (EG) nr 1049/2001 — Undantag”**

Förstainstansrättens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2004 . . . II - 4064

Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskaperna — Institutioner — Allmänhetens rätt till tillgång till handlingar — Förordning nr 1049/2001 — Undantag från rätten att få tillgång till handlingar — Tolkning
(Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001, artikel 4.2)*

2. *Europeiska gemenskaperna — Institutioner — Allmänhetens rätt till tillgång till handlingar — Förordning nr 1049/2001 — Undantag från rätten att få tillgång till handlingar — Skydd för juridisk rådgivning — Räckvidd*
(Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001, artikel 4.2)
3. *Europeiska gemenskaperna — Institutioner — Allmänhetens rätt till tillgång till handlingar — Förordning nr 1049/2001 — Undantag från rätten att få tillgång till handlingar — Skydd för juridisk rådgivning — Övervägande allmänintresse — Begrepp — Bevisbörda*
(Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001, artikel 4.2)

1. Begreppet juridisk rådgivning i artikel 4.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar skall förstås så, att skydd för allmänintresset kan utgöra hinder för att lämna ut innehållet i handlingar som rådets rättstjänst utarbetat i ett rättsligt förfarande men även i andra fall. Det är riktigt att undantag från rätten till tillgång till handlingar skall tolkas och tillämpas restriktivt så att tillämpningen av den allmänna principen om att ge allmänheten största möjliga tillgång till de handlingar som innehas av institutionerna inte omöjliggörs. Denna princip som beskrivs i rättspraxis är emellertid endast tillämplig då det gäller att definiera omfattningen av ett undantag för det fall detta kan tolkas på olika sätt. I förevarande fall ger uttrycket juridisk rådgivning inte upphov till några tolkningssvårigheter. Det saknas därför skäl att anta att endast sådan juridisk rådgivning avses som utarbetats inom ramen för rättsliga förfaranden. En motsatt tolkning medför att uttrycket juridisk rådgivning bland

undantagen i förordning nr 1049/2001 skulle berövas all ändamålsenlig verkan.

(se punkterna 60–62)

2. Ordalydelsen i artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar jämte tolkningen av den uppförandekodex för allmänhetens tillgång till rådets och kommissionens handlingar, och av institutionernas beslut beträffande allmänhetens tillgång till deras handlingar som antogs före förordning nr 1049/2001, visar att gemenskapslagstiftaren önskade införa ett undantag i denna förordning beträffande juridisk rådgivning skilt från undantaget beträffande rättsliga förfaranden. Eftersom begreppet rättsliga förfaranden redan har tolkats i fråga om allmänhetens tillgång till institutioner-

nas handlingar anser förstainstansrätten att den definition som gjorts vid tolkningen av beslut 94/90 om allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar är relevant även vad gäller förordning nr 1049/2001. Eftersom juridisk rådgivning som utarbetats i rättsliga förfaranden redan omfattas av det undantag som avser skydd för rättsliga förfaranden, medför det faktum att juridisk rådgivning uttryckligen anges bland undantagen med nödvändighet att detta begrepp har en annan räckvidd än undantaget avseende rättsliga förfaranden. Härav följer att en sökande saknar stöd för sitt påstående att juridisk rådgivning som avser en institutions lagstiftningsverksamhet inte omfattas av undantaget beträffande juridisk rådgivning enligt artikel 4.2 andra strecksatsen i förordning nr 1049/2001. En institution är emellertid skyldig att i varje enskilt fall bedöma huruvida de handlingar till vilka tillgång begärs verkligen omfattas av undantagen i förordning nr 1049/2001.

3. Ett övervägande allmänintresse av att lämna ut en handling i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, där utlämnandet kan undergräva skyddet för juridisk rådgivning, skall således i princip vara skilt från principen om öppenhet, demokrati och ett bättre deltagande för medborgarna i beslutsprocessen. Dessa principer genomförs genom samtliga bestämmelser i förordningen. I annat fall ankommer det i vart fall på sökanden att styrka att det, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet, är så motiverat att åberopa dessa principer att behovet av att skydda den aktuella handlingen får ge vika. Även om det är möjligt att den aktuella institutionen själv identifierar ett övervägande allmänintresse av att lämna ut en sådan handling, ankommer det på den sökande som avser att göra gällande ett sådant intresse att åberopa det i sin ansökan och anmoda institutionen att uttala sig i frågan.

(se punkterna 57–58, 64–66 och 69)

(se punkterna 81–84)